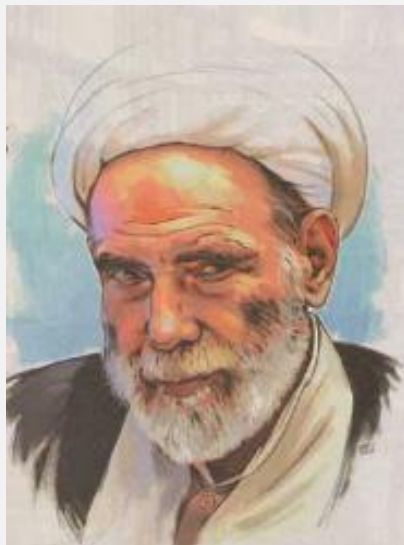

ماه رمضان امسال و در شب‌های قدر، وقتی آقا مجتبی تهرانی بالای منبر گریست

ماه رمضان امسال و در شب‌های قدر، وقتی آقا مجتبی تهرانی بالای منبر گریست و گفت که شأن اجتهادش را به کناری گذاشته و می‌خواهد ...

مجتهدی که شب قدر روضه آخرش را خواند

جام جم آنلاین: ماه رمضان امسال و در شب‌های قدر، وقتی آقا مجتبی تهرانی بالای منبر گریست و گفت که شأن اجتهادش را به کناری گذاشته و می‌خواهد خودش روضه مظلومیت علی و آل علی را بخواند، همه مریدانش می‌دانستند که امسال سال دیگری برای این بزرگ معلم اخلاق است؛ شاید برای همین بود که هرکسی از آن مجلس بیرون می‌آمد با چشم‌های سرخ از اشک می‌گفت: آقا مجتبی انگار روضه آخرش را می‌خواند.

نیازی به القاب رنگارنگ و طول و دراز نیست، همین که بگوییم "آقا مجتبی" همه می‌فهمند منظور تو مجتهد صاحب رساله و معلم بزرگ اخلاقی است که از پای منبرش هزاران مرد بزرگ برخاسته‌اند، همان معلمی که خیابان ایران در قلب تهران، سال‌های سال روزهای چهارشنبه میزبان شاگردانش بود تا آقا مجتبی برای آنها از اخلاق اسلامی بگوید.

آقا مجتبی فرزند آقا "میرزا عبدالعلی تهرانی" از علمای بزرگ شیعه بود که به سال 1316 در تهران متولد شد، او در کنار شاگردی پدر عمری را به نشستن در محضر امام خمینی (ره) گذرانده بود و از همین باب بود که بسیاری او را شاگرد شاخص حضرت امام (ره) می‌دانستند؛ همین الفت و وابستگی بود که باعث شد زمانی که آقا مصطفی خمینی در نجف به شهادت رسید؛ او اولین کسی باشد که در فضای زنجیر در زنجیر پهلوی دوم برای آقا مصطفی مجلس ختم بگیرد.

حجت‌الاسلام "مهدی غلامعلی"، در باب شجاعت این معلم اخلاق می‌گوید: آقا مجتبی اولین کسی بود که در تهران مراسم ختمی برای شهادت حاج آقا مصطفی فرزند امام خمینی (ره) برپا کرد با اینکه مأموران ساواک در همه کوچه‌های منتهی به مسجد جامع، دوشادوش یکدیگر ایستاده بودند اما خوشبختانه جمعیت خوبی جمع شد.

آقا مجتبی نواده شهید مشروطه

شجاعت و اخلاق ارث مغتنمی بود که به آقا مجتبی رسیده بود؛ جدّ آقا مجتبی تهرانی شهید کلهر از شهدای به نام قیام مشروطه بود که خاطره‌اش سال‌های سال در سینه مردم مبارز علیه استبداد بازگو می‌شد؛ پدر بزرگوارش آقا "میرزا عبدالعلی تهرانی" از علمای بزرگی بود که در محضر بزرگانی همچون آیت الله العظمی شیخ عبدالکریم حائری یزدی و آقا میرزا جواد آقای ملکی تبریزی شاگردی کرده بود. برادر بزرگتر آقا مجتبی نیز آیت الله حاج آقا مرتضی تهرانی از شاگردان میرزا امام خمینی بود. آقا مرتضی شاگرد بزرگانی همچون آیه الله العظمی بروجردی و علامه طباطبایی بود؛ او قبل از انقلاب از فعالین و یاران نزدیک امام خمینی محسوب میشد و بعد از تبعید امام خمینی به نجف، به نجف رفت تا جزو معدود کسانی باشد که در درسهای ولایت فقیه امام خمینی در نجف شرکت می‌کند.

مجتهدی که تهران را تنها نگذاشت

سال‌های سال زحمت کشیدند تا تهران شهری شود آنچنان که آنان می‌خواستند؛ آنها حتی خوشحال بودند که مرکز مبارزه روحانیون و کلاس‌های آنان در قم یا نجف برپا شود تا از تهران، پایتخت رویایی آنان دور باشد؛ آنان امیدوار بودند روزی تمام حوزه‌های تهران به قم برود و هیچ مجتهدی در این شهر نماند، اما "تهرانی" ها؛ یعنی همان برادران مجتهد صاحب رساله خوشنام، تهران را تنها نگذاشتند.

آقا مجتبی تهرانی؛ در تهران ماند و هر چهارشنبه کلی آدم را به خیابان ایران پای منبرش کشاند تا در تهرانی که سال‌های سال رژیم پهلوی برای دور کردن آن از معنویت تلاش کرده بود؛ حرف‌هایی در باب اخلاق بزند؛ مردم را به محبت توصیه کند؛ مسئولان را از شعار و ریا پرهیز دهد و از عواقب بی‌اخلاقی و مصائب معصیت بگوید.

خدا حافظی با معلم بزرگ

آیت‌الله العظمی مجتبی کلهر تهرانی که در زبان دوست‌داران و شاگردانش به آقا مجتبی معروف بود؛ امروز سیزدهم دی ماه سال 1391 در ساعت یک بامداد دار فانی را وداع گفت؛ تا شاگردانش باور کنند آن روضه که او در شب قدر خواند و اشکشان را درآورد روضه آخرش بود؛ حالا آن معلم بزرگ رفته است تا تهران فقیرتر از همیشه شود.

فردا اربعین است و تهران سیاه پوش، سیاه پوش دو عزا، سیاه پوش چهل روز دلتنگی بعد از عاشورا و سیاه پوش تشییع مجتهدی که

يك عمر تنهائش نگذاشت؛ فردا تهران همزمان با اربعين بزرگ مجتهد تهري را تشييع مي‌كند؛ معلمي كه اي كاش شاگردهاي خوبي
برايش باشيم.

مهدي جليلي‌جام‌جم آنلاين